

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Urto/5/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014000013
Dátum vydania rozhodnutia:	25.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5014000013.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí konanom 25. septembra 2014 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní odsúdenej D. U. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 01. júla 2014, sp. zn. Ntc 13/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdenej D. U. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 01. júla 2014, sp. zn. Ntc 13/2014, rozhodol o tom, že:

I/ podľa § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej už len „zákon č. 183/2011 Z.z.“) v spojení s § 11 ods. 3 zákona č. 183/2011 Z.z. uznáva rozsudok Rajónového súdu v Bielsko Bialej z 10. októbra 2012, sp. zn. IX W 854/12, právoplatný 12. januára 2013, ktorým bola D. U., nar. XX. M. XXXX v Y., bytom Ul. J. č. XXX/XX, H., štátna občianka Slovenskej republiky, odsúdená za daňový priestupok podielníctva na krátení spotrebnej dane podľa čl. 64 § 4 poľského Daňového Trestného zákona, ktorého sa dopustila tak, že „dňa 26. mája 2012 v Bielsku-Bialej na Pl. Żwirki i Wigury prechovávala, so zámerom ďalšieho predaja, alkoholické výrobky v množstve 2 fl. á 11 každá, alkoholu s názvom „Rektifikovaný lieh“, 2 fl. á 11 každá, alkoholu s názvom „Napoleon“, s celkovou hodnotou 240,- zl., neoznačených vyžadovanými poľskými znakmi spotrebnej dane, tvoriacich predmet priestupku, uvedeného v čl. 63 § 2 a 7 Daňového Trestného zákona, tzn. tovar podliehajúci spotrebnej dani dovezené na územie Poľska bez ich predchádzajúceho označenia znakmi spotrebnej dane, kde suma dane, vystavenej skráteniu spotrebnej dane je 134,- zl.“, na peňažný trest vo výške 300 PLN spolu s povinnosťou zaplatiť v prospech Poľskej republiky súdne trovy vo výške 120 PLN, a toto rozhodnutie o uložení peňažnej sankcii vo výške 420 PLN, t.j. 102,88 eur sa vykoná.

II/ Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z.z. v spojení s § 56 ods. 1 Tr. zák. D. U. ukladá peňažný trest vo výmere 102,88 eur.

III/ Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z.z. v spojení s § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, D. U. ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 dni.

Proti tomuto rozsudku podala odsúdená D. U. v zákonnej lehote odvolanie (č. l. 66 - 67 spisu), kde žiadala o zmiernenie výšky pokuty a splátkový kalendár. Poukázala na to, že ako dôchodca má mesačný príjem 420 eur s tým, že po zaplatení všetkých výdavkov jej na prežitie - jedlo zostáva len veľmi malá čiastka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že prvostupňový súd rozhodol v danom prípade správne a v súlade so zákonom.

Odsúdená D. U. je občiankou Slovenskej republiky, na ktorom území má trvalý pobyt, a teda základná podmienka uznania uvedená v § 4 zákona č. 183/2011 Z.z. splnená bola.

Vo veci konal a rozhodoval príslušný krajský súd (§ 9 ods. 2, veta prvá zákona č. 183/2011 Z.z.), a to na základe jemu doručenému slovenského prekladu osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii, pričom obsahom predloženého spisového materiálu je i vyššie citovaný právoplatný rozsudok poľského súdu.

V súlade s § 11 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 183/2011 Z.z. bolo o uznaní a vykonaní rozhodnutia rozhodnuté bez zbytočného odkladu na neverejnom zasadnutí formou rozsudku, čomu predchádzalo i písomné vyjadrenie prokurátora (č. l. 46 spisu).

Čo sa týka otázky posudzovania trestnosti skutku aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, najvyšší súd sa plne stotožňuje so závermi krajského súdu, ktorý na jednej strane upozornil na nemožnosť zaradenia konania odsúdenej do kategórie trestných činov uvedených v § 3 ods. 3 písm. ag/ zákona č. 183/2011 Z.z. („pašovanie tovaru“) - pri ktorej zákon vylučuje skúmanie obojstrannej trestnosti - tak ako to urobil justičný orgán štátu pôvodu, no na strane druhej poznamenal, že toto konanie napĺňa všetky znaky prečinu porušovania predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1 Tr. zák.

Keď potom nebol za daného stavu zároveň správne zistený žiaden dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa § 12 zákona č. 183/2011 Z.z., nemohol krajský súd inak, ako v zmysle § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z.z. rozhodnúť o jeho uznaní a vykonaní.

A napokon s poukazom na § 13 ods. 2 ako i § 19 zákona č. 183/2011 Z.z. sa súd nedopustil žiadneho pochybenia ani v súvislosti s následným určením celkovej výšky peňažnej sankcie (ide tu o súčet peňažného trestu a trov trestného konania), či tiež ustanovením náhradného trestu odňatia slobody pre prípad jej nezaplatenia.

K požiadavke odsúdenej, týkajúcej sa zníženia výšky uloženej pokuty alebo možnosti splácať peňažný trest v čiastkach, treba uviesť na záver iba toľko, že táto je z pohľadu daného rozhodovania irelevantná a je možné ju uplatniť v rámci ďalšieho vykonávacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.